

GŁOS OSTREJ BRAMY

KWARTALNIK PARAFII MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ
NR 13 (152) / 18 grudnia 2022

Pismo do użytku wewnętrznego parafii

BÓG SIĘ RODZI

PARAFIA MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ
KRAKÓW, UL. MEISSNERA 20

WWW.MBOSTROBRAMSKA.PL

PARAFIA MATKI BOŻEJ OSTROBRAMSKIEJ ZAKONU PIJARÓW KRAKÓW-WIECZYSTA

MSZE ŚWIĘTE

Msze Święte
w niedziele i święta:

6.30, 8.00, 9.30,
11.00, 12.30, 18.00,
19.15 (Akademicka)

Msze Święte
w dni powszednie:
6.30, 7.30, 8.00, 18.00

ADRES

ul. Meissnera 20
31-457 Kraków
tel. 12-411-28-51
e-mail: parafia.mbo@gmail.com
mboostrobramska.pl

KANCELARIA

Kancelaria czynna jest do południa:
poniedziałki, środy i soboty - 9.00 - 10.00
po południu:
wtorki i czwartki - 16.00 - 17.30, środy: 18.30 - 20.00

MIĘDZY NIEBEM A ZIEMIĄ

CHRZTY:

Październik 2022

Bartosz Jakub Klimczak
Maja Patrycja Marciniak
Jan Tonahri
Anna Maria Wacek
Wojciech Franciszek Czerota

Listopad 2022

Krzysztof Antoni Wolak
Michalina Maria Ludwa

ŚLUBY:

Grudzień 2022

Mateusz Rzońca i Wiktoria Pawluk
Adam Maryniak i Justyna Kalicka

ZMARLI:

Wrzesień 2022

Maria Olszak
Robert Mika
Bolesław Marszałek
Barbara Krzyżanowska
Tadeusz Masłowicz
Janina Włodarczyk

Październik 2022

Bolesław Chmielowski
Wanda Zasadna
Danuta Pietrzak
Wanda Kralka
Jadwiga Sado – Zdanowska
Helena Stankowska
Marianna Kafel
Ludwik Załęga
Stefania Zielińska
Krzysztof Kolarski
Krystyna Rogal
Krystyna Augustyniak

Listopad 2022

Stanisław Królikowski
Jolanta Śmietana
Stanisław Domagała
Władysław Knuplerz
Tomasz Poniewski
Zbigniewa Mirocka
Ryszard Per
Włodzimierz Siwik
Zofia Strękowska
Paweł Popławski
Teresa Rams

Grudzień 2022

Bronisława Bajda
Władysław Bałuszek
Henryk Grabski

Drodzy Parafianie, Sympatycy i Modlący się w kościele Matki Bożej Ostrobramskiej!

Rozpoczęliśmy nowy rok liturgiczny, który przeżywamy w polskim Kościele pod hasłem „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Advent rozpoczęliśmy rekolekcjami, które były spotkaniami ze św. Janem Chrzcicielem – przewodnikiem w drodze do Pana. Za chwilę będziemy doświadczać obecności wyjątkowego dziecka – narodzonego Jezusa – Boga i Człowieka. Będziemy, tradycyjnie łączyć się opłatkami, śpiewać kolędy i składać sobie życzenia.

Zanim złożę życzenia, to chcę Wam Drodzy podziękować. Wszystkim za wszystko, a właściwie to każdej i każdemu z Was osobno. Miłość wyrażamy, między innymi przez takie elementy, jak obecność, czułość i oddanie siebie. Za Twoją obecność, modlitwę, świadectwo wiary i wierności, życzliwość, dobre słowa, czyny pełne miłości i miłosierdzia. Tobie Sostro i Bracie, dziękuję!

I jeszcze proszę. Twórzmy dalej Chrystusowy, żywy Kościół, który słucha. Słucha głosu Pana i słucha siebie nawzajem. Dostrzegajmy Boże działania w tym, obecnym świecie i o nim opowiadajmy.

Bóg przychodzi do nas w takim czasie. Przychodzi do konkretnych osób, rodzin, domów. Otwierajmy się na Jego przyście w każdej Eucharystii, w uobecnianiu Jego Narodzenia podczas liturgii, w drugim człowieku i na końcu czasów gdy zajaśnieje i poznamy pełnię Jego Miłości.

Niech Boże Dziecię, Bóg Miłości rodzi się w naszych sercach, domach i naszej parafii.

o. Tomasz Jędruch SP - proboszcz

**Życzymy Wam:
Doświadczenia Miłości.**

**Oczu otwartych na działanie Boga w sekundach, minutach, godzinach, dniach...
Potrzebnych darów, zwłaszcza pokoju w sercach, radości i niezachwianej nadziei.
Błogosławieństwa płynącego od Jezusa i Świętej Rodziny.**

Duszpasterze

KALENDARIUM PARAFIALNE

8 I	- Opłatek parafialny godz. 16.00
15 I	- Msza i opłatek Domowego Kościoła godz. 15.00
15 I	- Koncert kolęd wykonaniu Pana Bartłomieja Banka, Chóru Gaudete i scholii Nutki z Wieczystej
28 I - 1 II	- Wyjazd na zimowisko z CKC
2 II	- Święto Ofiarowania Pańskiego - Dzień Życia Konsekwowanego
10 II	- Rocznica powstania Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów - w 1662 r.
11 II	- Światowy dzień chorych
22 - 26 II	- Parafialne rekolekcje wielkopostne
27 II - 1 III	- Rekolekcje wielkopostne dla młodzieży szkół ponadpodstawowych
13 - 15 III	- Rekolekcje wielkopostne dla szkół podstawowych
17 III	- V Ogólnopolska Pielgrzymka Ósmoklasistów Pijarskich do Sanktuarium na Siekierkach w Warszawie

JAK PRZYGOTOWAĆ SIĘ NA SPOTKANIE Z PANEM?

adwentowe myśli z rekolekcji parafilanych autorstwa o. Jarosława Pabiana SP

W niedzielę, 27 listopada rozpoczął się nowy rok liturgiczny, w którym przygotowujemy nasze serca na przyjście Pana, aby przyjąć Słowo, które staje się ciałem w betlejemskim żłobie i w ten sposób zamieszkuje wśród nas. Ale jak przygotować się do przyjęcia Jezusa w te Święta? Otóż „mocny” okres Adwentu **to czas nawrócenia, czuwania, czas głębokiej przemiany, doświadczenia nieskończonego miłosierdzia Boga...** We wspólnej wędrówce do spotkania z Jezusem będzie towarzyszył nam Jan Chrzciciel.

Jan urodził się w małej wiosce Ain Karim, oddalonej około siedmiu kilometrów od Jerozolimy, pół roku przed swym kuzynem, Jezusem. Ewangelista Łukasz dokładnie określa czas jego pojawienia się w dziejach historii: w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara.

Zapowiedź narodzin i przyjście na świat Jana wpisuje się w biblijne historie o cudownych poczęciach przez nieplodne kobiety. Nieplodność w starym testamencie była uważana za brak błogosławieństwa i przeżywano ją bardzo boleśnie. Wiązała się z brakiem wsparcia i opieki w czasie choroby i starości.

Elżbieta zapewne bardzo cierpiała. **Bóg odpowiedział na jej ból.** Gdy Zachariasz wypełniał obowiązki kapłańskie w świątyni w Jerozolimie i na niego przypadł los złożenia ofiary kadzenia w przybytku Pańskim, ukazał mu się anioł Gabriel, oznajmiając, że jego modlitwy zostały wysłuchane, a jego żona urodzi syna. Wobec tajemniczej zapowiedzi Zachariasz, który był człowiekiem doświadczonym i mocno stąpającym po ziemi, zażądał znaku. I go otrzymał, ale inny, niż oczekiwał. Do chwili urodzenia syna pozostał niemy. Po zakończeniu służby świątynnej powrócił do Ain Karim, by w milczeniu wraz z żoną w zaciszu domowym przeżywać radość adwentu. Elżbieta zaś odczytała ciążę jako wielki dar i zdjęcie hańby w oczach ludzi (Łk 1, 25).

Narodzenie Jana było znakiem objawiającym miłosierną obecność Boga pośród ludu. Jan rozpoczął nową erę szczególnego nawiedzenia Boga i objawienia Jego miłości przez Jezusa.

Pytania do refleksji i modlitwy:

- **Czy z moim narodzeniem są związane jakieś historie, przekazy?**
- **Czy dostrzegam w moim życiu znaki działania Boga i co o nich sędzę?**
- **Co powoduje, że staję się niemy?**
- **Jak dziś oceniam lata mojego dzieciństwa? Za co szczególnie jestem wdzięczny rodzicom? O co mam żal?**

Poniedziałek, 28 listopada 2022

Jan Chrzciciel spędził swoją młodość i okres dojrzalą na pustyni. Był człowiekiem ascetycznym. Żył poza cywilizacją i kulturą, w zgodzie z naturą. Żywił się jej owocami: nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Nie wyglądał atrakcyjnie ani nie był dobrze ubrany. Jednak było w nim coś, co przyciągało tłumy ludzi – być może zapał, z jakim przemawiał.

Jan wzywał do nawrócenia, czyli zmiany myślenia oraz głosił bliskie nadejście Mesjasza. Udzielał chrztu w Betanii. Jego chrzest polegał na zanurzeniu w Jordanie i wyznaniu grzechów. W rytuale nie wprowadzał nic nowego. Chrzest taki praktykowali już religijni Eseeńczycy. Jan nadał mu nowy wymiar. Odtąd nie był ceremonią powtarzaną corocznie, ale uroczystym aktem dokonywanym raz w życiu. Wprowadzał do wspólnoty oczekujących bliskiego przyjścia Mesjasza. Jan często o tym przypominał: *Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia, lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie [...] On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem (Mt 3, 11).*

Jan został przyjęty przez lud z entuzjazmem. Jan udzielał praktycznych wskazówek dotyczących życia: Pytały go tłumy: *Cóż więc mamy czynić? On im odpowiadał: Kto ma dwie suknie, niech [jedną] da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni. Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali go: Nauczycielu, co mamy czynić? On im odpowiadał: Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono. Pytali go też i żołnierze: A my, co mamy czynić? On im od-*

powiadał: *Nad nikim się nie znęcajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żoździe* (Łk 3, 10-14). Takie wskazania nikogo nie obciążają ponad miarę. Każdy powinien czynić to, co potrafi i co jest zgodne z jego stanem.

W swoim nauczaniu Jan potrafi być łagodny, ale również twardy, nawet wobec szanowanych faryzeuszy. Słowa, które głosi korespondują z jego życiem. Sam bowiem jest człowiekiem sprawiedliwym. Żyje w zgodzie z sobą, czyli jest autentyczny, szczery. Jan nie musi zabiegać o niczyją sympatię. Mówi to, co czuje. W swoich wystąpieniach od nikogo nie czuje się zależny. Uważa, że pełni służbę u Boga. Jest wolny wewnątrz.

Mimo zewnętrznej surowości Jan był człowiekiem pokornym. Jego słowa dotarły do Jeruzolimy a lud skłonny był uznać w nim Mesjasza. W zaistniałej sytuacji elity religijne wysłały oficjalną delegację, by zbadać, kim on jest. Na postawione pytanie odpowiada wprost: *Ja nie jestem Mesjaszem* (J 1, 20). Na kolejne bardziej natarczywe pytanie: *Kim jesteś? Co sam mówisz o sobie?* odpowiada: *Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską* (por. J 1, 22-23). Z jego słów przebija prostota i wielkość. Nieważny jest on sam. Ważny jest głos, słowo, które rozbrzmiewa na pustyni. Jan całkowicie utożsamia się z głosem, czyli z misją, posłaniem, które przekazuje. **Najważniejszy jest Jezus, Pan.**

Postać Jana Chrzciciela przemawia do mężczyzn. Porusza w nich struny ich duszy, struny dzikości i siły, ale także tęsknoty za wolnością, za uwolnieniem się od oczekiwań otoczenia i tęsknoty za robieniem tego, do czego dąży ich dusza. **Ale Jan jest tylko tym, który idzie przed Kimś ważniejszym i obwieszcza wszystkim Jego przyjście. Wskazuje ponad siebie – na Jezusa.**

Pytania do refleksji i modlitwy:

- **Czy strój i wygląd zewnętrzny są dla mnie ważne?**
- **Czy żyję w zgodzie z naturą? W czym to się wyraża?**
- **Co w innych mnie urzeka, jakie cechy bliźnich pociągają mnie szczególnie?**
- **Czy umiem połączyć surowość z łagodnością?**
- **Czy zawsze jestem autentyczny i szczery?**
- **Czy jestem uzależniony od kogoś lub czegoś?**
- **Czy jestem dwuznaczny?**
- **Czym imponuje mi Jan Chrzciciel?**

Wtorek, 29 listopada 2022

Życie Jana Chrzciciela wpisane zostało w życie jego ziemskiego kuzyna, Jezusa, Mesjasza, Syna

Bożego. Gdy tylko pojawi się na scenie, Jan odejdzie w cień, by całkowicie się „umniejszyć”.

Wypowiedzi, w których zapowiada przyjdzie Mesjasza świadczą o świadomości Jego bóstwa: *Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie* (Mt 3, 11). **Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, powiedział do mnie: Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym** (J 1, 33-34). Jan wskazuje Jezusa jako Odkupicielą, a zarazem Sędziego: *Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata* (J 1, 29). *Ma On w ręku szufłę, aby oczyścić swe klepisko i zebrać ziarno do swego spichlerza* (Łk 3, 17).

Jan jest dogłębnie otwarty na Jezusa i włącza się w Jego misję. Jej poświęci wszystko; uczniów, nauczanie, popularność i sławę, własne plany, a w końcu całe życie. Relację Jana z Jezusem cechuje głęboka pokora: *ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów* (Mt 3, 11). Gdy Jezus przychodzi nad Jordan i prosi go o chrzest, wzbrania się: *To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?* (Mt 3, 14). Jezus jednak przekonuje go cierpliwie: *Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe* (Mt 3, 15). Wówczas Jan porzuca własną logikę i chrzci Jezusa. Zaczyna pojmować, że ważniejsze jest posłuszeństwo Bogu niż własna wizja oddawania Mu chwały.

Jan nie jest zazdrosny o swoich uczniów. Gdy wskaże im Jezusa jako Baranka Bożego, wielu z nich opuści go, by towarzyszyć odtąd nowemu nauczycielowi. **Jan akceptuje ich wybór, nie zatrzymuje ich przy sobie, cieszy się, że odnajdą właściwą drogę. On wie, kiedy pojawić się na scenie, ale wie również, kiedy należy w pokorze z niej zejść.**

Uczniowie, którzy pozostali przy Janie nie rozumieli jego decyzji. Odpowiedź, jakiej udzielił Jan, jest przepiękna i przebija z niej pokora oraz miłość do Jezusa: *Wy sami jesteście mi świadkami, że powiedziałem: Ja nie jestem Mesjaszem, ale zostałem przed Nim posłany. Ten, kto ma oblubienicę, jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubienicy, który stoi i słucha go, doznaje najwyższej radości na głos oblubienicy. Ta zaś moja radość doszła do szczytu. Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał* (J 3, 27-30). Jezus jest Oblubieńcem. Oblubienicą jest naród izraelski, Kościół, my wszyscy ludzie. Jan jest przyjacielem Oblubienicy. Jego zadaniem jest przyprowadzić Oblubienicę do Oblubienicy. Gdy więc lud opuszcza Jana i garnie się do Jezusa,

w jego sercu rodzi się radość. Cieszy się, że on sam przestaje się liczyć, a Oblubieniec może wzrastać. Jan oddaje wszystko, by Jezus mógł wzrastać, by mógł w pełni zrealizować swoje posłannictwo – objawić światu kochającego i miłosiernego Boga Ojca.

Pytania do refleksji i modlitwy:

- Jak opisałbym moje doświadczenie Jezusa?
- Czy jestem w stanie poświęcić coś dla innych (dla Boga)?

- Co czuję, gdy tracę?
- W czym wyraża się moja pokora?
- Co jest dla mnie ważniejsze: posłuszeństwo Bogu czy moja wizja oddawania Mu chwały?
- Czego zazdrościsz?
- Czy potrafię się cieszyć sukcesami innych?
- Czy mógłbym nazwać siebie przyjacielem Jezusa?

Relacje z wydarzeń parafialnych

październik - grudzień

źródło: archiwum Parafii

3 października 2022

Po długiej przerwie odbyło się pierwsze spotkanie Klubu dla mam MyMamy. Klub dla mam, to miejsce, gdzie miło, kreatywnie i wspólnie z innymi można uczestniczyć w różnorodnych zajęciach. Każda z mam może tu odnaleźć coś dla siebie. Jeśli nie, to zawsze pozostają pogaduchy przy kawie w przyjaznej atmosferze. Spotkania odbywają się w każdy poniedziałek o 10.00.

27 października 2022

Po dłuższej przerwie, w naszej parafii, przywraca działalność Klub Seniora. Na spotkaniu inauguracyjnym wystąpił Kabaret „Belferek”. Udało się już zorganizować wyjście do kina na film „Prorok”. Seniorzy spotykają się w każdy czwartek o 10.30 w dolnym kościele.

fol. Mateusz Kyzczko

fol. Aleksandra Mozgata

4 – 6 listopada 2022

Odbywały się warsztaty Rewii Tanecznej FUKS, które pozwoliły wszystkim działającym trzem grupom wiekowym dzieci poznać się nawzajem. Była integracja w GoJump, warsztaty robienia czekolady w Fabryce Charliego, wieczorny seans filmowy, warsztaty plastyczne oraz dużo tańca. Było intensywnie, ale każdy był zadowolony.

fot. Mateusz Łyczko

10 listopada 2022

Rozpoczęliśmy w kościele instalowanie podgrzewanych mat na ławkach. W pierwszym etapie prac zamontowano maty na 10 ławkach w każdym z rzędów.

13 listopada 2022

Z racji światowego Dnia Ubogich odbyło się w naszej parafii spotkanie osób zaangażowanych w pomaganiu innym. Okazję do spotkania i zapoznania się mieli członkowie Wolontariatu parafialnego, Prowadząca Zespół Caritas, osoby pomagające uchodźcom z Ukrainy, w tym zaangażowani z Centrum Kultury Calasanz.

fot. Aleksandra Mozgata

fot. Mateusz Łyczko

18 listopada 2022

Z okazji wspomnienia św. Cecylii, odbył się koncert w wykonaniu, Pana Bartłomieja Banka - organy, Pani Aleksandry Honcel-Banek – skrzypce oraz parafialnego Chóru Gaudete. Koncert odbył się w ramach obchodzonych w Archidiecezji Dni Muzyki Kościelnej.

18-20 listopada 2022

Młodzież studiująca i pracująca z Duszpasterstwa Akademickiego Pijarów wzięła udział w corocznym wyjeździe integracyjnym do Jaworek. Młodzi wykorzystali listopadowy weekend na spacer w malowniczej, już zimowej, górskiej scenerii i wspólne gry przy dobrym domowym ciachu. Nie zabrakło też czasu na rozmowy dotyczące spraw duchowych. Centrum wyjazdu jednak była jak zwykle wspólna modlitwa i Eucharystia.

fot. DAP

fot. Dawid Rzepka

19 listopada 2022

Dziewczęta z Rewii Tanecznej FUKS działającej przy naszym Centrum, dopingowały chłopców z LSO Kraków Wieczysta, podczas turnieju piłki nożnej dla ministrantów.

fot. Dawid Rzepka

19 listopada 2022

W sobotę nasza Służba Liturgiczna brała udział w rozgrywkach Mistrzostw Polski Liturgicznej Służby Ołtarza w Piłce Nożnej KnC.

Lektorzy średni zajęli 1 miejsce i awansowali do kolejnego etapu rozgrywek.

Lektorzy starsi zajęli 2 miejsce

Ministranci zajęli 2 miejsce!

1 grudnia

Pierwszy czwartek grudnia był dla Liturgicznej Służby Ołtarza pełen wrażeń. Miało miejsce włączenie kandydata do grona LSO, ogłoszono ministranta miesiąca listopada, którym został Józef Górnicki. Po Mszy świętej czekał specjalny gość, którym okazał się Święty Mikołaj. Usłyszał, że ministranci i lektorzy byli w tym roku bardzo grzeczni oraz ładnie służyli przy ołtarzu, więc postanowił przynieść im prezenty. Każdy chłopak dostał plecak z logo Liturgicznej Służby Ołtarza i słodkości.

fot. Adam Weigel

9 grudnia

W piątek prawdziwy święty Mikołaj odwiedził dzieci zgromadzone wokół Centrum Kultury Calasanz działającym przy naszej parafii. Tego niezwykłego gościa powitali tanecznie uczestnicy zajęć, a po odpowiedzeniu na kilka pytań, wszyscy dostali prezenty.

fot. Mateusz Łyczko

10 grudnia

W sobotę Scholka Nutki z wieczystej miała warsztaty robienia ozdób bożonarodzeniowych. Dzieci wykonywały m. in. dekorację pienczków i choinki.

fot. Mateusz Łyczko

10 grudnia

Tego samego dnia LSO przeżywało Adwentowy Dzień Skupienia. Ministranci i lektorzy poznali sylwetkę Carla Acutisa, wysłuchali konferencji nt. Eucharystii i zadawali pytania dotyczące Mszy świętej. W kaplicy odbyła się adoracja, po której przygotowano paczuski sianka wigilijnego z obrzędem wieczery wigilijnej.

fot. Mateusz Łyczko

Anna Helit

Czym pachnie Barcelona?

Duszpasterstwo Akademickie Pijarów w Hiszpanii

fot. o. Piotr Wiśniowski SP

Wszystko zaczęło się w kwietniu od krótkiego pytania: „Wyjazd do Barcelony. Chciecie?” Odpowiedź była tylko jedna i oczywista. Dla większości z nas była to podróż w nieznane, ale może właśnie dlatego tak bardzo wyczekiwaliśmy 22 września – początku naszej przygody.

Byliśmy pewni, że wyjazd będzie ekscytujący, ale chyba nie zdawaliśmy sobie sprawy, jak bardzo rozkocha nas w sobie Hiszpania. Nasz zachwył rozpoczął się już w samolocie, kiedy le-

cieliśmy nad Alpami. Oniemiali z wrażenia patrzyliśmy, jak czarne wierzchołki gór przebijały się przez chmury. To był dopiero początek. Barcelona zauroczyła nas od razu po tym, jak wyszliśmy z samolotu, a może już wtedy, kiedy przez małe okna z góry patrzyliśmy na turkusową taflę morza. Był bardzo późny wieczór i nie do końca wiedzieliśmy jeszcze wtedy, że stolica Katalonii aż tak skradnie nasze serca – codziennie od nowa i codziennie bardziej.

Zatrzymaliśmy się w ośrodku otoczonym wspaniałym ogrodem. Kwiaty, palmy, kaktusy, oczka wodne, rzeźby – to wszystko widzieliśmy za każdym razem, kiedy przekraczaliśmy próg hotelu. To widok, który onieśmiela. Nie da się do niego przyzwyczać.

Codziennie pokonywaliśmy nawet ponad dwadzieścia kilometrów, aby zobaczyć jak najwięcej zakamarków Barcelony. Nasze pierwsze kroki każdego dnia kierowaliśmy jednak do tego samego miejsca – kaplicy. Tam zaczynał się nasz dzień. Dopiero po Mszy Świętej schodziliśmy na śniadanie, a potem ojciec Piotr stawał się naszym przewodnikiem i pokazywał nam najważniejsze punkty na mapie miasta. Wśród nich były katedry,

fot. DAP

kościół, parki, ulice. Każde z tych miejsc było wyjątkowe i niezależnie od tego, ile czasu w nim spędziliśmy, pozostawało dla nas nieodkryte.

Były dni, które spędziliśmy razem i takie, podczas których woleliśmy pobyć sami ze sobą. Uwielbialiśmy wędrówki na plażę: morską bryzę, słony smak wody, piach pod stopami oraz wspaniałe, hiszpańskie słońce. Zachwycaliśmy się wąskimi, klimatycznymi uliczkami. Specjalnie gubiliśmy się w nich, aby poznać Barcelonę taką, jaką ona jest – nie tylko te pokazowe dzielnice, które są przeznaczone dla turystów. Chcieliśmy zobaczyć piękną, hiszpańską architekturę oraz poznać, jak i czym tak naprawdę żyją ludzie.

Byliśmy ciekawi wszystkiego. Zaglądaliśmy do ulicznych straganów, wchodziliśmy do sklepów, oglądaliśmy wszystko, co mówiło nam o tamtejszej kulturze. Sprawdziliśmy też, jak smakuje Barcelona. Staraliśmy się próbować dań typowo hiszpańskich. Często nawet nie wiedzie-

liśmy, co dokładnie zamawiamy. Ale im bardziej nieznana była dla nas nazwa dania, tym większa była szansa na to, że dostaniemy regionalną potrawę. I już wiemy – Barcelona smakuje głównie rybami, owocami morza i pomidorami.

Nasz wyjazd trwał tylko tydzień, ale nauczył nas wiele. Że trzeba umieć odpocząć. Zatrzymać się i beztrudnie cieszyć się każdą chwilą. Nie bać się nieznanego i za każdym razem zaskakiwać się tym, co codziennie mijamy. Udowodniliśmy sobie samym, że potrafimy poradzić sobie w obcym kraju bez znajomości języka. Poznaliśmy siebie nawzajem, ale również mogliśmy poznać samych siebie. Pobyć z innymi, ale też z samym sobą. W Krakowie nie zawsze się to udaje. Nie zawsze jest czas.

W Barcelonie słońce praży mocniej, a powietrze bardziej pachnie morzem. Życie toczy się tam podobnie, a tamtejszym ludziom też nie brakuje smartwień. Ale my i tak już tęsknimy.

fot. Piotr Ładoś

Odpust parafialny

fotorelacja

Aleksandra Mozgała, fot. Tomasz Głaz

Patrocinium

czyli Święto Opieki św. Józefa Kalasancjusza

26 listopada, z okazji Święta Opieki Św. Józefa Kalasancjusza zwanego „Patrocinium” odbyła się w naszej parafii zabawa dla dzieci. Tego dnia dziękujemy za osobę św. Józefa, która inspirowała nas do kolejnych działań na rzecz najmłodszych.

Zabawa rozpoczęła się o godz. 11.00 wspólną modlitwą na sali gimnastycznej. Po powitaniu zgromadzonych dzieci i rodziców wystąpiła Dziecięca Rewia Taneczna FUKS – zespół taneczny działający przy naszym Centrum Kultury Calasanz.

Po części artystycznej dzieci mogły skorzystać z wielu przygotowanych atrakcji, były dmuchańce: zjeżdżalnia i plac zabaw, był popcorn i wata cukrowa, malowanie twarzy, zwierzątka z balonów i loteria fantowa. W salce multimedialnej odbywał się konkurs wiedzy o świętym Józefie

Kalasancjuszu, przygotowany przez o. Bartłomieja Koszyka, w kawiarence można było usiąść przy kawie i ciastku.

Warto wspomnieć, że w tym roku „Patrocinium” świętowaliśmy w gronie dzieci z dwóch pijarskich parafii.

Ostatnim punktem programu było losowanie nagród dla uczestników loterii fantowej: rowerka, dwóch hulajnóg i deskorolek. To były emocje! Zabawa, ku zmartwieniu dzieci, skończyła się po 14.00.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w organizację tego dnia, bo tylko dzięki nim był udany, a na dziecięcych twarzach gościł uśmiech.

Mateusz Łyczko, fot. Piotr Ładoś

Niedziela Chrystusa Króla

Patronalne Święto Liturgicznej Służby Ołtarza

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata to patronalne święto Liturgicznej Służby Ołtarza. W niedzielę 20 listopada niemal wszyscy chłopcy zebrali się na Mszy świętej o godz 11:00, by wspólnie dziękować Panu Bogu za dar Eucharystii i możliwość służenia przy Jego Ołtarzu. Tego dnia przyjęliśmy do grona kandydatów na ministrantów 11 aspirantów, którzy od tej chwili będą przygotowywać się do przyjęcia funkcji ministranta. Tych chłopców możemy rozpoznać po tym, że ich strojem jest biała komża. Natomiast 14 kandydatów, którzy przez roczną formację, dni skupienia, udział w zbiórkach przygotowali się do przyjęcia funkcji ministranta, przyjęło kolejny strój czyli sutanekę i pelerynkę. Pozostali ministranci, lektorzy i ceremoniarze odnowili swoje przyrzeczenia, niegdyś składane i co roku odnawiane. Po uroczystościach, w sali gimnastycznej pod kościołem, odbyła się agapa. Przybyliśmy wraz z naszymi rodzinami, była także schola i ich rodziny. Wszystko po to, aby wspólnie świę-

tować tak ważne dla każdego z nas wydarzenie.

Bardzo się cieszymy z faktu, iż nasza Liturgiczna Służba Ołtarza liczy ponad 80 chłopców, którzy chcą poświęcić swój czas na służbę Kościołowi. Nasz najmłodszy ministrant chodzi do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Natomiast najstarszy lektor w przyszłym roku będzie obchodzić 30 lat służby przy ołtarzu.

Liturgiczna Służba Ołtarza zaprasza chłopców którzy swoją obecnością i czynnym zaangażowaniem chcą przyczynić się do godnego i pięknego przebiegu liturgii, a tym samym być bliżej samego Chrystusa, a także chcą tworzyć piękną wspólnotę przyjaciół na których można liczyć w każdej chwili.

W Uroczystość Chrystusa Króla świętowała również nasza Schola Parafialna „Nutki z Wieczystej”. Tego dnia nowi członkowie złożyli swoje pierwsze przyrzeczenia i przyjęli krzyżyki. Pozostali członkowie scholi odnowili swoje przyrzeczenia. Radością jest fakt, iż nasza scholka liczy ponad 30 członków.

Zofia Gatkowska

Chrystus Wodzem, Chrystus Królem

Patronalne Święto Akcji Katolickiej

fot. archiwum Akcji Katolickiej

Uroczystość liturgiczna Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata została ustanowiona w liturgii Kościoła katolickiego przez papieża Piusa XI w grudniu 1925 roku. Obchodzimy je na zakończenie roku liturgicznego, aby podkreślić prawdę, iż Chrystus na końcu czasów przekaże Ojcu Niebieskiemu wieczne i powszechne królestwo. Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata przypomina, że Chrystus jest Królem całego stworzenia. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich.

W Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata święto patronalne obchodzi Akcja Katolicka, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży i Liturgiczna Służba Ołtarza.

W jubileuszowym roku 25. lecia reaktywacji Akcji Katolickiej w Archidiecezji Krakowskiej i w piątą rocznicę ogłoszenia św. Jana Pawła II patronem Akcji Katolickiej w Polsce, członkowie Stowarzyszenia z rodzinami, sympatycy oraz członkowie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży uczestniczyli 20 listopada br. w uroczystej Mszy Świętej

fot. archiwum Akcji Katolickiej

w Katedrze na Wawelu. Mszę Św. sprawowali licznie zebrani Księża Asystenci Kościelni Akcji Katolickiej, dziekani i Ks. Abp Marek Jędraszewski jako główny celebrans, który wygłosił również homilię.

Ośmiu kandydatów do Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży złożyło na sztandar Stowarzyszenia przysięgę, a z rąk Ks. Abpa Marka Jędraszewskiego odznakę i legitymację członka KSM.

Po zakończeniu uroczystej Mszy Św. członkowie Akcji Katolickiej i sympatycy wyruszyli ze sztandarami AK i z pieśniami religijnymi na ustach, by przejść do Auli Księża Misjonarzy przy ulicy Stradomskiej. Po drodze zatrzymaliśmy się pod Krzyżem Katyńskim, by złożyć wiązkę kwiatów, zapalić znicze w hołdzie zamordowanym Polakom i pomodlić się w ich intencji. Modlitwę przygotował i poprowadził Ks. Asystent Diecezjalny Akcji Katolickiej Mirosław Dziedzic.

Nasze świętowanie w Auli Księża Misjonarzy rozpoczęliśmy od modlitwy Anioł Pański, następnie po wejściu pocztów sztandarowych odśpiewaliśmy hymn Akcji Katolickiej. Wiceprezes Zarządu DIAK Adam Stawiarski przywitał gości i wszystkich przybyłych na uroczystość. Był też czas na wręczenie medali AK za zasługi dla naszego Stowarzyszenia.

Po krótkim wykładzie Ks. Mirosława Dziedzica wystąpił Zespół Muzyczny „Prowadź mnie” pod dykcją Pana Pawła Piotrowskiego. Chór dziecięco-młodzieżowy zaśpiewał sześć pieśni patriotycznych i jako siódmą modlitwę o pokój w trzech językach. Na bis usłyszeliśmy pieśń „Prowadź mnie” W podziękowaniu chórzycy otrzymali mnóstwo słodyczy.

Na zakończenie kilka ciepłych słów i życzenia skierował do nas pierwszy Asystent Diecezjalny AK Ks. Kanonik Józef Jakubiec.

Nasze świętowanie zakończyliśmy wspólną agapą.

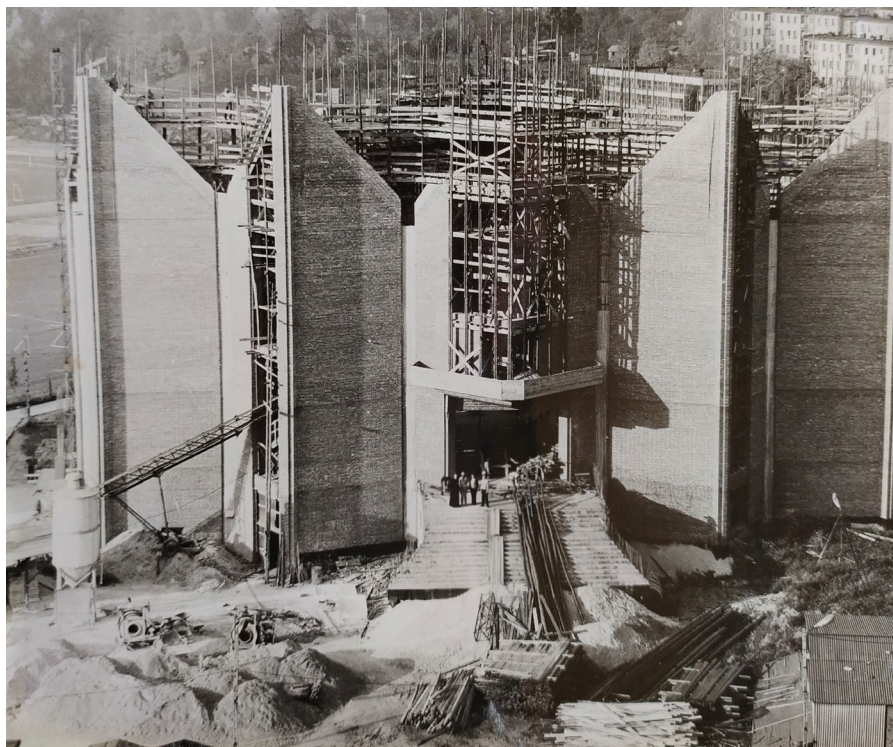
fot. archiwum Akcji Katolickiej

Z kroniki parafialnej

HISTORIA PARAFII W ODCINKACH

Lata 1989 – 1990

fot. Archiwum Parafii

Rok 1989, w parafii Matki Bożej Ostrobramskiej zapisał się wydarzeniami mocno związanymi z Zakonem Pijarów. W maju miała miejsce wizytacja ówczesnego Generała Pijarów wraz z Asystentem o. Gerardem Brumirskim i Prowincjałem, o. Janem Taffem. Rozmawiano przede wszystkim o tworzeniu wspólnoty domu oraz pracy na rzecz nowych powołań. W tym samym miesiącu rozpoczęto świętowanie Jubileuszu 350-lecia działalności Zakonu Pijarów w Polsce.

Ciekawym wydarzeniem było poświęcenie kortów tenisowych klubu K.S. WIECZYSTA. Poświęcenia dokonał ówczesny proboszcz ks. Jan Frączek.

W kronikach parafialnych zapisano informację o budowie kościoła: Trwają prace

przy budowie kościoła. Pracują szczególnie cieśle. Rozbierają rusztowania po murarzach i czynią przygotowania do stemplowania pod strop.

Na zakończenie roku dotarła do parafian informacja, że „Dekretem Kurii Metropolitalnej w Krakowie część parafii,

między torami a rzeką Białuchą, przeszła do parafii pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego na os. Oficerskim.

Rok 1990 wydawał się upłynąć w miarę spokojnie. W czerwcu odbyła się Parafiada, organizowana przez Zakon Pijarów dla lektorów i ministrantów z pijarskich parafii w Polsce. Warto wspomnieć, że w mijającym roku odbyła się już 33 Parafiada, w której brała udział liczna reprezentacja naszej Liturgicznej Służby Ołtarza. Od wielu lat Parafiada, już międzynarodowa odbywa się w Warszawie, ale pierwsze spotkania miały miejsce tutaj, na Wieczystej. W lutym nauczyciele z naszej parafii zaczęli bezpłatnie pomagać w odrabianiu lekcji uczniom potrzebującym pomocy. Być może tak właśnie rodziły się początki parafialnej Świetlicy i obecnego Centrum Kultury Calasanz? Warto również przypomnieć, że we wrześniu 1990 roku katecheza wróciła do szkół.

fot. Archiwum Parafii

Liderzy przedstawiają wspólnoty i zabierają głos...

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym Wieczyste Przymierze

fot. <https://iwr-krakow.pl>

Proszę, przedstawić się i napisać o sobie coś charakterystycznego oraz przekazać Parafianom jakiej i od kiedy lideruje Pan wspólnocie bądź grupie?

Na wstępie bardzo dziękuję za zaproszenie do tej rozmowy. Nazywam się Michał Kuś – jestem szczęśliwym mężem i ojcem. Z wykształcenia jestem psychologiem, psychoterapeutą, logoterapeutą i w głównej mierze zajmuję się pomocą osobom prowadząc psychoterapię indywidualną oraz grupową.

Razem z żoną Wiołą, z ks. Tomaszem i przy wsparciu wicelidera Bogdana prowadzimy wspólnotę charyzmatyczną „Wieczyste Przymierze” od 2007 r. Staramy się nie traktować tej funkcji jako przywileju do realizowania swoich aspiracji czy planów, ale jako służbę do tego by wspólnie przybliżyć się do Boga jako kochającego Ojca.

Czym zajmuje się wspólnota/grupa i co ją wyróżnia spośród wielu ruchów w Kościele?

Wspólnota charyzmatyczna „Wieczyste Przymierze” jest częścią Diecezjalnej i Ogólnopolskiej Odnowy w Duchu Świętym. Podczas Święta Zesłania Ducha Świętego Papież Franciszek wskazał, czego On sam oraz Kościół oczekują od CHARIS - czyli organizacji koordynującej Wspólnoty Charyzmatyczne oraz całej Odnowy w Duchu Świętym: ...tych trzech rzeczy: chrztu w Duchu Świętym, jedności Ciała Chrystusa oraz służby ubogim - one składają się na świadectwo potrzebne do ewangelizowania świata.

Wizja wspólnoty „Wieczyste Przymierze”, która nawiązuje do celów CHARIS, którą staramy się realizować została rozeznana przez liderów i animatorów wspólnoty i zawiera się w 3 punktach:

1. Być bardziej uczniem Jezusa.
2. Być bardziej w dyspozycji Ducha Świętego.
3. Być bardziej świadkiem Bożej miłości.

Formacja duchowa jest realizowana w grupach dzielenia (grupach formacyjnych), które spotykają się z reguły co 2 tygodnie w swoim gronie oraz w ramach diakonii – czyli służb które podejmujemy aby rozwijać w sobie dary, które każdy z nas otrzymał i posługiwać sobie oraz Kościołowi. Wierzymy, że każdy wierzący jest zaproszony przez Ducha Świętego do osobistej i żywej relacji z Jezusem, uczymy się tego i dlatego też zapraszamy Ciebie do tego abyś dołączył do nas – jesteśmy przecież rodziną, mamy jednego Ojca więc spotkajmy się razem i budujmy relacje międzyludzkie i duchowe. W czasie wakacji staramy się choć na kilka dni wyjechać razem w atrakcyjne miejsce aby ubogacić się duchowo oraz dobrze spędzić czas odpoczynku. Animujemy Eucharystie, co jakiś czas prowadzimy różnego rodzaju rekolekcje. Staramy się także być wrażliwi na potrzeby osób doświadczających różnych kryzysów. Na miarę swoich możliwości włączamy się w pomoc ubogim.

Wieczyste
PRZYMIERZE

Kiedy spotkacie się i jak wyglądają takie spotkania? Proszę opisać ile trwają i jak przebiegają?

Nasze spotkania cechuje otwartość, radość, budowanie wspólnoty i wzajemna pomoc. Pragniemy we wspólnocie rozwijać się duchowo i w relacji do Boga i ludzi, chcemy dzielić się swoim doświadczeniem i dawać świadectwo życia z Jezusem w codzienności. Na wspólnej modlitwie **spotykamy się w każdą niedzielę o godzinie 19:00** – uwielbiamy Boga pieśnią, dziękujemy Mu za wszystko co nam daje, rozważamy Słowo Boże i budujemy wzajemne relacje między sobą. Wzorem naszej modlitwy jest wezwanie Jezusa aby stawać się jak dzieci, dlatego też preferujemy wezwania spontaniczne lub modlitwę dialogowaną. Taka forma modlitwy powoduje, że wzrastamy w wolności, a równocześnie możemy być dla siebie inspiracją do tego aby nasza postawa była zawsze świeża i szczerą. Spotkania trwają około 2 godzin.

Jakie osoby przychodzą na spotkania? W jakim wieku? Czy osoby samotne, czy małżonkowie...?

Jesteśmy wspólnotą otwartą dla wszystkich ludzi, wszystkich stanów, którzy pragną doświadczyć żywej obecności Boga w swoim życiu. Pod opieką naszego duszpasterza – ks. Tomasza, chcemy budować relacje oparte na wartościach, zakorzenione w Słowie Bożym i przepełnione łaską i darami Ducha Świętego. W dzisiejszym świecie pełnym wrogości i rywalizacji chcemy tworzyć przestrzeń do rozwijania więzi, zaufania, wsparcia i wzajemnej troski.

Na zakończenie, proszę... przekaz Twój głos... Napisz to, co chcesz przekazać osobom z Twojej wspólnoty/grupy i to, co, być może chcesz przekazać wszystkim Parafianom.

Wierzmy, że każdy jest wezwany do czegoś więcej niż tylko przyjemne, wygodne i do-

statnie życie. Św. Augustyn mówił, że niespokojne jest serce człowieka dopóki nie spocznie w Bogu.

Dziękuję każdemu kto poprzez swoją obecność we wspólnocie tworzy okazję do tego aby Boże Królestwo objawiało się tu na ziemi. Nie jesteśmy doskonali czy idealni, ale chcemy pomagać sobie w ziemskim życiu i towarzyszyć sobie na drodze życia w Mocy Ducha Świętego.

Serdecznie zapraszamy wszystkich chętnych na spotkania modlitewne Wspólnoty Charyzmatycznej „Wieczyste Przyzwanie”, która spotyka się w salach pod kościołem. Spotkania odbywają się w każdą niedzielę o godzinie 19:00. Zapraszamy osoby poszukujące, przeżywające dobre i trudne chwile lub pragnące umocnić swoją wiarę. Możesz doświadczyć wspólnej modlitwy, wzajemnej pomocy, darów Ducha Świętego i wsparcia od Boga i ludzi.

Dziękuję za wypowiedzi w imieniu Redakcji Głosu Ostrej Bramy.

Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa

fot. Mateusz Łyczko

Proszę, przedstawić się i napisać o sobie coś charakterystycznego oraz przekazać Parafianom jakiej i od kiedy lideruje Pani wspólnocie bądź grupie?

Nazywam się Lucyna Kowalska, w dniu 14.09.2019 r. otrzymałam dyplom Zelatorski z Klasztoru Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krakowie, gdzie jest główne centrum Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa dla całej Polski.

Do Parafii należę od 25 lat. W latach 80-tych nadzorując prace budowlane w Klasztorze Sióstr Wizytek przy ul. Krowoderskiej 16 zapoznałam się z kultem N.S.P. Jezusa.

Drogą elektroniczną łączy się z siostrami II Zelator p. Małgorzata Kotarba przesyłając sprawozdanie z naszej działalności.

Czym zajmuje się wspólnota/grupa i co ją wyróżnia spośród wielu ruchów w Kościele?

W każdy I czwartek miesiąca uczestniczymy w modlitwie tzw. Godzinie Świętej, prze-

prasząc Pana Jezusa za nasze grzechy, którymi raniliśmy Jego Serce.

W I piątek każdego miesiąca uczestniczymy w uroczystej Mszy św. z poczem sztandarowym, czytaniem Słowa Bożego oraz odśpiewaniem hymnu naszej Straży. Po Mszy św. jest spotkanie członków wspólnoty z naszym opiekunem- Księdzem Jerzym Dziurą. Odmawiamy modlitwę „Osobiste Poświęcenie się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa” wg św. Małgorzaty Marii Alacoque. Niestety pandemia ograniczyła czas naszych spotkań i liczebność członków. W tym roku zmarły 4 osoby i pozostało nas 17 osób.

Kiedy spotykacie się i jak wyglądają takie spotkania? Proszę opisać ile trwają i jak przebiegają?

Członkowie naszej wspólnoty chętnie korzystają z różnych publikacji proponowanych przez Siostry Wizytki np. czasopismo „Wiadomości”- jest to kwartalnik, kalendarze, plakaty oraz „Adoracje Najświętszego Sakramentu”. Wciąż staramy się kłaść nacisk na kwestię powiększenia liczebnego wspólnoty i jej odmładzania.

W sobotę 10 września br. w kościele pw. św. Franciszka Salezego przy klasztorze Sióstr Wizytek w Krakowie odbył się I Krakowski Dzień Skupienia dla członków Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa. W wydarzeniu brało udział

95 osób (w tym grupa z naszej parafii). Przewodniczył Dyrektor Krajowy Arcybractwa, ks. Krzysztof Ziomończyk SCJ i siostra Dyrektor Maria Bernadeta Wysocka, na zakończenie było błogosławieństwo relikwiami św. Franciszka Salezego.

Każdy członek Straży przy uroczystym przyjęciu podejmuje zobowiązanie, iż będzie odprawiał „Godzinę Obecności” przy Sercu Pana Jezusa.

W każdą ostatnią sobotę miesiąca jest spotkanie Zelatorów w Klasztorze celem omówienia spraw bieżących przy udziale księdza Dyrektora i siostry Dyrektor.

Na zakończenie, proszę...
przekaż Twój głos...

Na zakończenie chcę przekazać słowa Pana Jezusa do św. Faustyny (dzienniczek 369) „Jedna godzina rozważania Mojej bolesnej męki większą zasługę ma, aniżeli cały rok biczowania, a Mnie sprawia wielką radość.”

Z nadzieją i radością trwania w łasce Bożej idziemy przed tron Serca Bożego. Niech żyje Jezus zawsze w sercach naszych!

Ze źródeł pijarskich

NADZIEJA W ŻYCIU ŚW. JÓZEFA KALASANCJUSZA

POZNAJ ŚWIĘTEGO!

Cnoty teologiczne

Każda duchowość chrześcijańska, aby prawdziwie nią była, musi być duchowością teologiczną, którą wyróżniają trzy cnoty teologiczne: **wiara, nadzieja i miłość**. Nadzieja jest otwarciem się na Boga (1P 1,13), wiara poręką rzeczy spodziewanych (Hbr 11,1), miłość jest przeżywaniem nadziei i wiary (1Kor 13,7).

Cnota nadziei u św. Józefa Kalasancjusza

W życiu chrześcijańskim pierwsze miejsce zajmuje wiara, lecz prymat należy do nadziei. Wiara pozbawiona nadziei jest chłodna, niestała i w momentach cierpienia i trudu chyli się ku upadkowi. Poprzez wiarę człowiek znajduje drogę autentycznego życia, lecz tylko nadzieja podtrzymuje w nim to życie. Nadzieja zamienia się w pewność i nadzieja udziela szerokich horyzontów wierze i podtrzymuje ją w życiu.

Kalasancjusz był człowiekiem głębokiej wiary i głębokiej nadziei. Sam niezmordowanie zachęcał swoich współbraci do złożenia nadziei wyłącznie w Bogu, a nie w ludziach. Ludzkie gwarancje i zabezpieczenia mogły zawieść, Boskie nie. „Naszą nadzieję złożymy tylko w Bogu, który w koniecznych potrzebach ni-

gdy nie zawiedzie”. Kalasancjusz złożył tę nadzieję w Bogu, gdyż wierzył, że „godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę” (Hbr 10,23).

Nadzieja chrześcijańska musi często przechodzić przez próby, które są udziałem uczniów Jezusa. Bóg jednak, przez zasługi Jezusa, zachowuje w kroczących za Nim nadzieję, która „zawieść nie może” (Rz 5,5). Święty podkreślał to w swoich listach: „Ufam Miłosierdziu Bożemu, że wszystko będzie dobrze, jeżeli tylko z cierpliwością i roztropnością będziemy żeglować w czasie tej strasznej i twardej burzy”. We wszystkich okolicznościach Kalasancjusz starał się mieć tę nadzieję, że z łaską Bożą „wytrwa do końca” (Mt 10,22).

Jak Abraham, wzór wiary i nadziei, któremu dana została obietnica Boga i został oczyszczony przez próbę ofiary Izaaka, tak wiara i nadzieja Kalasancjusza, przez powstanie zakonu, a następnie jego redukcję, zostały poddane podobnej próbie. Znamienne są jego słowa, kiedy pisał, że „w skutek tego pozostaje mi ożywiać nadzieję na zobaczenie zakonu jeszcze raz odnowionego w swoim pierwotnym stanie”. Powyższa wypowiedź jest przykładem nadziei jako prawdziwego wymiaru wiary, całkowicie złożonej w Bogu i Jego Opatrzności. Takie rozumienie Opatrzności było owocem głębokiego życia du-

chowego, podtrzymywanego wewnętrznym Bożym działaniem.

W czasie wypełniania rozporządzeń brewe, słał do swoich duchowych synów listy następującej treści:

„Nie należy sądzić, że nasz Zakon, chociaż obecnie wydaje się zniszczony, a na jak długo wie tylko Bóg, nie powstanie znowu. Trzeba dzisiaj więcej niż kiedykolwiek zaufać w pomoc Boga. Uważam, że to wszystko nie powinno trwać długo. Dlatego należy stać mocno w tym utrapieniu, jakie nam Bóg zsyła, ponieważ przez takie cierpienie chce doświadczyć kto naprawdę służy mu z miłością i kto wytrwa zobaczy nad sobą pomoc z nieba”.

Fakt ten odczytał jako próbę Bożą, którą należy z cierpliwością znosić. Głęboko wierzył, iż pomoc Boża nadejdzie i zakon zostanie przywrócony do swojego poprzedniego stanu. Pisał: „Całkowicie złożmy nadzieję w Bożą pomoc, która jest pewniejsza od ludzkiej”.

Nadzieja chrześcijańska jest nie tyle pewnością posiadania teraźniejszości, lecz bardziej zapowiedzią przyszłości. Nadzieja Kalasancjusza była środkiem, przez który z wiarą wszedł w dynamikę wydarzeń; patrzył w istotę rzeczy i akceptował ryzyko teraźniejszych wyborów, ze stałym dążeniem ku przyszłości.

Drodzy Parafianie!

Po przerwie w organizowaniu wizyty duszpasterskiej, ponownie zapukamy do drzwi Waszych domów... Przyjdziemy z modlitwą i błogosławieństwem. Pragniemy modlić się z Wami i w ważnych dla Was sprawach. Poświęcamy dom i wszystko, co w nim jest. Chcemy porozmawiać o tym, czym żyjecie i co zajmuje Wasze serca i umysły oraz o tym, co jest ważne dla Parafii – Wspólnoty żywego Kościoła.

Odwiedzimy Parafian, którzy zaprosili nas do swoich domów. Kolędę rozpoczniemy od 2 stycznia 2023 r. Odwiedzimy wiernych z terenu całej parafii. Postaramy się odwiedzać Was w godzinach, które zaznaczyliście w wypełnianych formularzach, czyli od 15.00 do 18.00 lub od 18.00 do 21.00.

Niech nie zabraknie na stole krzyża, Pisma św., wody święconej oraz świecy. Przy okazji wizyty można poprosić ojca o poświęcenie dewocjonaliów. Przypominamy, że podczas wizyty nie zbieramy pieniędzy. Jeśli ktoś będzie chciał złożyć ofiarę na potrzeby, utrzymanie i inwestycje w kościele i parafii, niech to uczyni składając w kopercie „na tacę”.

Na zakończenie każdego tygodnia kolędy będziemy celebrować Najświętszą Ofiarę w intencji Parafian z ulic, które odwiedziliśmy w danym tygodniu. Msze św. będą odprawiane 5, 13 i 20 stycznia o godz. 18.00.

Życzymy Wam, Drodzy – i sobie – dobrych spotkań i obfitego błogosławieństwa. Niech ono będzie z Wami w ciągu całego, kolejnego roku.

Pijarzy

PLAN KOLEŁDY

- 02 I 2023 r. Anieli Krzywoń, Bajana, Majowa, Nieznana, Swojska, Pilotów; Raciborskiego, Podmiejska, Rozmarynowa, Wiejska, Widna, Żwirki i Wigury;
- 03 I 2023 r. Chałupnika i Pszona;
- 04 I 2023 r. Meissnera i Seniorów Lotnictwa;
- 05 I 2023 r. Ułanów;
- 09 I 2023 r. Fiołkowa;
- 10 I 2023 r. Ugorek 1, 1A, 3, 4, 10A,B i C;
- 11 I 2023 r. Ugorek 8, 12, 16, 18,20 i Janickiego;
- 12 I 2023 r. Włodkowica i Łąkowa;
- 13 I 2023 r. Jana Pawła II, Markowskiego i Lema 5 i 5A;
- 16 I 2023 r. Janusa, Czyżyńska, Mogilska, Ogrodnicza, Ładna i Ostatnia;
- 17 I 2023 r. Łaskiewiczza i Kantora;
- 18 I 2023 r. Śliczna 12, 12A, 28 i domy;
- 19 I 2023 r. Śliczna 30, 30a, 30b, 30c, 32, 32A, 32B, 34A, 34B, 36;
- 20 I 2023 r. Uzupełnienia.